N° 74.

Bredasche Courant.

DONDERDAG 15 SEPTEMBER 1859.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS van *BREDA*, brengen bij deze ter algemeene kennis, dat het Aanvullings-Kohier wegens de Plaatselijke Belasting op de Honden binnen deze Gemeente, over het dienstjaar 1859, op heden voorloopig is vastgesteld en gedurende 14 dagen te rekenen van den 15 dezer maand, ter Secretarie, op de gewone uren, voor een ieder ter lezing is nedergelegd; en dat binnen dien tijd, elk aangeslagene op het Kohier tegen zijnen aanslag bij den Raad bezwaren kan inbrengen, bij verzoekschrift op ongezegeld papier.

Breda, den 12. September 1859.

J. MASTBOOM.
De Secretaris,
L. D. G. TEYCHINÉ

Frankrijk.

PARIJS, den 12den September.

Het artikel in den *Moniteur* over Midden-Italie is een gewigtig feit en heeft in Parijs een indruk van verbazing gemaakt, die nog niet geweken is. De avondbladen, die er geheel door van de wijs zijn gebragt, durven er zich niet mee bezighouden, noch deze onverwachte onthulling der Keizerlijke politiek beoordeelen.

Iedereen te Parijs maar vooral de beurs is verschrikt geworden door het denkbeeld, dat Italie door de revolutie wordt bedreigd, maar vooral door het verschil van gevoelens en inzigten, dat ten aanzien van de Hertogdommen tusschen Frankrijk en Engeland schijnt te bestaan.

— Keizer *Napoleon* en de Keizerin hebben jl. Zondag Saint-Sauveur verlaten, bij Tarbes op het landgoed van den minister *Fould* overnacht, en zich Maandag naar de badplaats Biarritz, aan den voet der Pyreneën, begeven.

Koning *Leopold* is jl. Zaturdag te Lyon en Maandag te Toulouse aangekomen; hij begeeft zich morgen naar Bordeaux, om Woensdag te Biarritz Keizer *Napoleon* te ontmoeten.

— De tijdingen uit China, alhier over Londen ontvangen, geven eenige, maar ook slechts eenige afleiding aan de bekommering, welke de Italiaansche zaken inboezemen. Men heeft de nederlaag der Fransch-Engelsche expeditie op de rivier de Peiho vernomen. Ziehier eenige bijzonderheden desaangaande.

De Heer de *Bourboulon*, onze gezant in China, had het besluit genomen om de Peiho tot aan Pekin op te varen, ten einde den Zoon der Zon de verpligting voor te houden tot nakoming van het gesloten traktaat. De geallieerde eskaders hebben eene smartelijke nederlaag geleden; wij, voor ons deel, hebben 60 dooden en een aanzienlijk getal gekwetsten, zonder nog de materiële verliezen te rekenen. De geallieerden zijn in allerijl naar Shanghai moeten terugkeeren. De meest betreurenswaardige uitwerking van deze gebeurtenis is het nadeel dat er door is toegebragt aan het prestige van de Westersche troepen. De *Times* eischt met kracht dat de Geallieerden eene nieuwe expeditie zullen zenden, of dat Engeland het alleen doe. Het is blijkbaar dat Engeland des noods den oorlog alleen zou voeren, want er staan hier voor dat land groote handelsbelangen op het spel. Frankrijk echter zal er een punt van eer in zien [illegible]. Bovendien zal het noodig zijn, zoo men China tot rede wil brengen, er eene afdeeling geregelde troepen heen te zenden. Onze zeesoldaten zijn dapper genoeg, maar zij kennen niets van de kunst van manoeuvreren en van op een slagveld, al is het nog zoo klein, de oorlogstaktiek toe te passen. Men denkt dus dat men er een expeditiekorps, met een generaal der infanterie aan het hoofd, zal heenzenden.

Volgens *le Pays* is de benoeming van den Aartshertog *Maximiliaan* tot gouverneur van Venetie thans zeker. Als voorwaarden tot de aanvaarding van deze benoeming zou genoemde Vorst onder anderen gesteld hebben: het verleenen van eene zeer vrijzinnige constitutie aan Venetie en het bezetten van al de vestingen door Italiaansche garnizoenen, met uitzondering van Verona, dat door Oostenrijk wordt beschouwd als de sleutel van Tyrol.

— Men zal zich herinneren dat eenige dagen geleden in onderscheidene bladen werd gemeld hoe de Fransche ambassadeur te Rome, de Hertog de *Grammont*, kort na zijne terugkomst aldaar, door den Paus ten gehoore was toegelaten, en dat hij bij die gelegenheid namens zijne Regering zou hebben verklaard dat Frankrijk niet alleen geen gewapenden bijstand verleenen kon om de opgestane provinciën onder het Pauselijk gezag terug te brengen, maar dat het ook zijn bepaald verlangen was dat *Pius IX* afstand deed van zijne regten op deze provinciën, welke dan, onder een door hem benoemden Stadhouder, hare eigene Regering zouden kiezen en alleen gehouden zijn tot het opbrengen van eene jaarlijksche contributie aan de Pauselijke schatkist.

De waarheid van dit berigt nu werd, zelfs door half officiële organen, betwijfeld; de clericale organen deelden het alleen mede onder een soort van protest en met ongeloovige verontwaardiging. Intusschen schijnt er toch meer van aan te zijn dan men vermoedde of vreesde. Heden althans komen er in twee hoofdorganen der clericale partij, *l'Univers* en het *Journal de Bruxelles*, uitvoerige brieven voor van hunne correspondenten uit Rome, — personen, die men veilig voor goed ingelicht kan houden, ook zonder dat hunne berigten officieel zijn. En zonderling genoeg, eenstemmig, ja in bijna gelijkluidende termen, wordt in *drie* correspondentiën het bedoelde berigt in hoofdzaak of voor het minst in beginsel bevestigd.

Het behoeft naauwelijks gezegd te worden dat de verslagenheid dier getrouwe Katholieken groot is en zoo hunne taal tegenover de Fransche Regering gematigd blijft, dan getuigt dit van hun zelfbedwang dat ongetwijfeld duren zal zoo lang niet alle hoop vervlogen is dat Keizer *Napoleon III* zich nog ter zelfder ure de redder van 's Pausen wereldlijke heerschappij zal toonen. De verontwaardiging moet zich echter een uitweg banen en vindt dien dan ook, al wederom met merkwaardige eenstemmigheid, in het rigten van de heftigste verwijten, de zwaarste beschuldigingen tegen de bevolking der opgestane provinciën, bovenal tegen hare leiders. Vooral *l'Univers* is buitengemeen vindingrijk in uitdrukkingen van het bitterste sarcasme, in hatelijke insinuatiën ten aanzien van de Nationale Vergadering van Bologna in het algemeen en van sommige harer leden in het bijzonder.

De Paus eindelijk wordt in de bedoelde correspondentiën voorgesteld als het beklagenswaardige, schier hulpelooze slagtoffer en van de snoodheid zijner afgedwaalde schapen en van de Fransche politiek. Zijne eerste gewaarwording bij het vernemen van Frankrijks voorstellen was verwondering. Hij vermogt ze niet overeen te brengen met de vroegere betuigingen van genegenheid des Keizers, en toen de Hertog de *Grammont* hernam, dat hij in last had om bij Z. H. aan te dringen en hem te verklaren dat, zoo Frankrijks wenschen niet vervuld werden, de Fransche troepen Rome zouden moeten ontruimen, hief de Paus waardig het hoofd op en antwoordde:

»Uwe Regering wil mij dus onttroonen? Zij weet zeer goed dat, bij den geest van wanorde, die overal in Italie zegepraalt, zoo zij heden hare troepen terugtrekt, morgen de revolutie te Rome zal zijn, daar ik geen enkel regement bezit om mij te verdedigen. Het is weinig edelmoedig van eene groote Mogendheid als Frankrijk aldus zedelijk geweld te gebruiken om een armen grijsaard concessiën af te dwingen welke hij niet doen kan; maar die grijsaard is de Paus, en met Gods hulp zal hij onwrikbaar blijven. Zeg aan uwe Regering dat ik, na hare onverwachte eischen, geen gevolg kan geven aan de hervormingsplannen, welke ik gemaakt had. Het staat haar vrij hare troepen terug te trekken en mij aldus te dwingen Rome te verlaten, waar zij mij terug gebragt heeft. Ik zal dan de vlugt nemen naar een of ander Katholijk plekje gronds in Europa, en zoo Europa het mij niet aanbieden kon, zal ik, des gevorderd, eene schuilplaats zoeken aan het uiteinde der wereld, liever dan mijn eed te schenden en toe te stemmen in de overheersching van het geringste deel der erfenis van St. Petrus.«

De correspondent van het *Journal de Bruxelles*, die deze woorden mededeelt, meent voor de echtheid, zoo al niet van de uitdrukkingen, althans van den zin er van te kunnen instaan, en hoopt nog altijd dat Frankrijk zijne verantwoordelijkheid zal beseffen en zich zal herinneren dat het schoonste juweel aan zijne Kroon is: de titel van oudste dochter der Kerk.

Ook het *Journal de Bruxelles*, een katholijk-gezind dagblad, hetwelk doorgaans vrij goed onderrigt is omtrent hetgeen te Rome voorvalt, bevestigt het berigt dat het Fransche gouvernement, wel verre van de revolutie in de Romagna te willen stuiten, aan den Paus aangeraden heeft hervormingen in te voeren en aan de Legatiën een afzonderlijk bestuur van leeken te geven. De berigtgevers van dat blad zien daarin insgelijks grond om aan het Fransche gouvernement bittere verwijten te doen; het heeft, naar hun zeggen, eerst de revolutie in den Kerkelijken Staat aangekweekt, om den Paus thans aan hare magt prijs te geven.

— Een berigt uit Tanger, door den officielen Franschen *Moniteur* medegedeeld, meldt dat de overgang der kroon in Marocco zonder verstoring der openbare orde heeft plaats gehad, en dat *Sidi Mohammed* de regering heeft aanvaard zonder tegenstand te ontmoeten.

Duitschland.

FRANKFORT, den 11den September.

De officiele *Wiener Zeitung* betoigt hare tevredenheid over den in het jongste artikel van den Franschen *Moniteur* betreffende Midden-Italie gegeven raad, en zegt dat daardoor de hoop op vrede versterkt en de heerschende bezorgdheid weggenomen wordt.

— De officiele *Wiener Zeitung* deelt nu het Keizerlijk patent van 1 September, waarbij de Kerkelijke aangelegenheden der Protestanten van de beide geloofsbelijdenissen in Hongarije en de aangrenzende Landen geregeld worden, nagenoeg in zijn geheel mede, en laat het van eenige opmerkingen vergezeld gaan, om het groot gewigt daarvan in het licht te stellen. Werkelijk moet erkend worden dat de Protestantsche Kerk bijna nergens eene grootere zelfstandigheid in haar inwendig beheer bezit als haar voortaan in Hongarije verleend zal zijn. Het gevoelen der Protestanten ten opzigte van het algemeen Priesterschap van alle geloovigen is op de gemoedelijkste wijze geëerbiedigd. De Regering doet nergens eenige aanstelling van tot de Kerk in betrekking staande personen. Zonder uitzondering bezit iedere gemeente het regt tot vrije aanstelling van hare leeraars, hulppredikers en schoolonderwijzers. De opengevallen plaatsen van superintendenten en vicarissen kunnen alleen door vrije verkiezing der gezamenlijke gemeenten van het algemeen kerspel vervuld worden. Tot behandeling van alle vraagstukken die al de superintendentien der eene of andere geloofsbelijdenis betreffen vergadert jaarlijks eene algemeene conferentie. De vaststelling der wetten, naar welke de vertegenwoordiging en het bestuur der kerken zich zullen te regelen hebben, is uitsluitend aan de Synoden verbleven. Ieder kerkgenootschap kan afzonderlijk om de zes jaren eene synode houden, en wel zonder dat een Keizerlijk Commissaris daarbij tegenwoordig is. Denzelfden welwillenden geest als andere bepalingen ademen die wegens de jaarlijksche ondersteuningen uit de Staatskas, den waarborg voor school- en kerkinrigtingen, het verkrijgen van eigendommen door de gemeenten enz. en die ten opzigte van het schoolwezen.

»Mogen, — zoo besluit de *Wiener Zeitung* hare mededeelingen, — de geest der eendragt en een juist begrip der zaak diegenen besturen, aan wier handen de Keizer den opbouw van dit groote werk vol vertrouwen heeft opgedragen."

— De bekende Weener correspondent van de Hamburger *Borsenhalle* acht het niet onmogelijk dat de conferentiën te Zürich afgebroken worden en wel ten gevolge van den treurigen staat van zaken in Midden-Italie. »Hier in Weenen," zeide hij nog vóór dat het laatste artikel van den *Moniteur* bekend was, »weet men zeer wel, dat achter de Fransche restauratie-politiek geheel andere denkbeelden en plannen verborgen zijn, voor welker verwezenlijking met kracht gewerkt wordt. Tegen die plannen is intusschen Engeland veel vijandiger gestemd dan Oostenrijk zelf. Daarom laat men het hier aan het kabinet van St. James over, te zorgen dat Europa niet onverwachts met eenen Koning *Napoleon* van Etrurie verrast worde. Engeland daarentegen bezigt al zijnen invloed om Piemont, door de aanhechting van geheel Midden-Italie tot eene zeede groote mogendheid in Europa te maken. Dit plan vindt hier welligt nog minder bijval dan de Fransche politiek; daarom laat men aan deze laatste weder de zorg over voor de verijdeling der Engelsche plannen. Nu is het te vreezen, dat Frankrijk, hetwelk zijne eigene plannen niet kan doordrijven en die van Engeland niet tot rijpheid mag laten komen, op eene nieuwe combinatie bedacht zal wezen, om toch vooral den tweespalt, die tusschen zijne en Engelands belangen met opzigt tot Midden-Italie bestaat, niet ten voordeele van Oostenrijk en deszelfs staatkunde en van de oplossing der restauratie-kwestie in den geest van Oostenrijk te doen strekken."

Engeland.

LONDEN, den 12den September.

Blijkens een telegraphisch berigt uit Alexandrie brengt de landpost ongunstige berigten uit Britsch-Indie en China. Uit Calcutta wordt, onder dagteekening van den 8sten Augustus, gemeld dat er in het gebergte van Nepaul aan de noord-oostelijke grenzen van het Britsche rijk, nog een gedeelte van het tegen de Britsche regering opgestane krijgsvolk, ter sterkte van 8000 man, vereenigd was, en dat de opperbevelhebber der Indische legermagt noodig heeft geacht, bij eene dagorder de Europesche troepen tot waakzaamheid aan te manen.

Men had de eerste depeche ontvangen langs den telegraaf der Roode Zee. Burgerlijke beambten hebben de koloniale Regering een protest doen toekomen tegen eene aanstaande vermindering hunner traktementen.

— De berigten uit China melden dat er een nieuwe oorlog tusschen de Westersche mogendheden van Europa en het Chinesche gouvernement op handen scheen te zijn, daar de oorlogschepen, waarmede de gezanten van Engeland en Frankrijk den Peiho wilden opvaren, om zich krachtens eene bepaling van het onlangs gesloten vredesverdrag naar Peking te begeven, aan den mond der rivier door de Chinesche overheden afgewezen en, toen zij zich met geweld den toegang wilden banen, door de Chinesche batterijen afgeslagen zijn. Dit heeft den 25sten Junij plaats gehad; dien dag zijn de sterkten, welke den mond van den Peiho verdedigen, door de Engelschen en de Franschen te land en ter zee aangevallen, maar de aanvallen zijn telkens afgeslagen, en daarbij zijn aan den kant der Engelschen alleen 464 man, waaronder 22 officieren, gesneuveld of gekwetst, terwijl verscheiden kanonneerbooten in de magt der Chinezen vielen. Ten gevolge van dit gevecht zijn de Engelsche en Fransche oorlogsschepen afgedeinsd, en men hield het voor zeker dat er nieuwe krijgsbedrijven zouden noodig zijn om de Chinezen tot naleving der bepalingen van het vredesverdrag te brengen.

Evenwel schijnt het Chinesche gouvernement niet voornemens, zich aan de naleving dier bepalingen geheel te onttrekken, daar het den gezant der Vereenigde Staten, die te gelijk met de gezanten der Westersche mogendheden, doch zonder tentoonspreiding van krijgsmagt en in eene minder dreigende houding, aan den mond der rivier van Peking gekomen was, vrijheid heeft gegeven om de reis naar de hoofdstad voort te zetten.

— Over de jongste verrassende en gewigtige gebeurtenissen in China heeft de Regering de volgende officiele mededeelingen aan de dagbladen toegezonden:

»De admiraal *Hope* is den 18den Junij op de rivier Peiho aangekomen; hij had kunnen bespeuren dat de vestingwerken weder hersteld waren, maar kanonnen of manschappen waren niet te zien. De toegang tot de rivier was door middel van stangen en palen versperd. De gevolmagtigden voegden zich den 20sten bij het eskader. Den 25sten werd eene poging aangewend om den doortogt te dwingen, maar in hetzelfde oogenblik werden batterijen, verdedigd door Mongoolsche troepen, welke ongeveer twintigduizend man sterk schenen te zijn, ontmaskerd en werd een vernielend vuur geopend. Na een hevig gevecht werd het eskader gedwongen terug te keeren, met verlies van de schepen *Cormorant*, *Lee* en *Ploover* en van 464 dooden en gekwetsten. De Franschen hebben op 60 man 14 dooden en gekwetsten gehad. De gevolmagtigden zijn naar Shanghaï wedergekeerd. Het overige van China, zegt men, is rustig. Voor Canton vondt men geene vrees, maar als voorzorgmaatregel zijn de Tartaarsche troepen ontwapend.

Eene tweede depêche, door tusschenkomst des Consuls-generaal in Egypte ontvangen, zegt dat 7 officieren gedood en 17 gekwetst zijn. Onder deze laatsten behooren de admiral *Hope* en de kapiteins *Sandwell* en *van Sittart*."

Deze berigten hebben Zaturdag aan de Londensche effectenbeurs den koers der Engelsche staatsschuldbrieven doen dalen. De aanhoudende vijandigheid der Chinezen, waarvan het voorgevallene een blijk is, werd er des te bedenkelijker geacht, daar ditmaal niet eene ondergeschikte overheid, zoo als de Onderkoning van Canton, maar de hooge regering zelve de aanvallende partij is, en daar de aanval uitgevoerd is op eene wijze welke toont dat de Chinezen in den jongsten oorlog van de Europeanen niet weinig hebben geleerd. Des te moeijelijker maar ook des te noodiger zal het voor de Europesche mogendheden zijn de in China geleden nederlaag te herstellen; dit is althans het gevoelen van de *Times*.

— Uit Woolwich is de levering van 120 Armstrongkanonnen vóór het einde dezes jaars toegezegd. Zij zijn reeds in den vorm en de voltooijing zal onafgebroken worden voortgezet.

— Eene telegrafische depêche, Zaturdag morgen ten 10 ure van Portland afgezonden, meldt het navolgende omtrent de aankomst van de *Great Eastern* en omtrent een noodlottig onheil, door dat reuzenstoomschip op zijnen togt ondervonden:

»De *Great Eastern* heeft alhier het anker geworpen. Bij het passeren van de Nore bij Hastings heeft er, ten zes ure des avonds eene verschrikkelijke uitbarsting plaats gehad in den schoorsteen van een der ketels op het voorschip; de betimmering van de groote salon en van de hutten benedendeks is geheel vernield; dertien stokers werden door het vuur of door het kokend water gekwetst; twee daarvan zijn sedert gestorven, een derde is in het water gesprongen en verdronken. Men vreest voor het leven van vijf andere slagtoffers. Als door een wonder is geen van de passagiers gekwetst geworden. (Volgen de namen der gekwetsten). Met uitzondering van den gesprongen schoorsteen zijn het schip en de overige machines in behoorlijken staat gebleven."

Volgens latere depêches was de *Great Eastern*, na den vorigen avond voor Hastings ten anker te zijn gekomen, des Zaturdags morgens van daar onder zeil gegaan. Hij is ten vijf ure des morgens ontmoet op de hoogte van St. Catherine op het eiland Wight.

— De Londensche *Morning Post*, het orgaan van lord *Palmerston*, zeide in een harer jongste nommers, dat met de vervallen-verklaring van het pauselijk bestuur in de Romagna, het Italiaansche vraagstuk nog moeijelijker en ingewikkelder is geworden dan het ooit is geweest, en verklaart zich met de uiterste heftigheid tegen het [illegible] wereldlijke gezag van den Paus in die landstreek te herstellen.

Hetzelfde blad zegt dat de zaak der uitgeweken vorsten van Midden-Italie onherstelbaar verloren is.

Hetzelfde blad dringt weder op het houden van een congres tot regeling der Italiaansche aangelegenheden aan. »De loop der gebeurtenissen op het politieke tooneel van Europa (zegt dat blad in zijn nommer van jl. Zaturdag) schijnt meer en meer de noodzakelijkheid van een congres aan te wijzen. Sedert den vrede van Villafranca is alles verwarring en onzekerheid. Er zijn te Zürich gevolmagtigden bijeengekomen, maar, zooveel bekend is, zijn zij na eene maand beraadslagens nog nagenoeg niets gevorderd. Dit is niet bevreemdend: immers zij moeten door middel van zorgvuldig uitgewerkte protokollen uitvoering geven aan vredes-praeliminairen die in groote haast en zonder rijp overleg vastgesteld zijn. De herstelling der omvergeworpen regeringen in Midden-Italie, de regeling der grenzen van Sardinië, de toekomstige positie van Oostenrijk in Italië, het lot van Venetië, het wereldlijke gezag van den

Paus, en andere vraagstukken van groot gewigt vereischen het overleg van een congres." Het staat niet aan Engeland de zaken tot afdoening te brengen; maar evenmin kan ons land zaken van zoo groot gewigt zonder zijn toedoen laten beslechten. Wij vertrouwen alzoo, dat wij eerlang zullen kunnen mededeelen dat de zaken van Italie aan de Zuricher conferentie uit de hand genomen en naar de groote mogendheden verwezen zijn."

Nederlanden.

BREDA, den 14den September.

De *Staatscourant* behelst het programma voor de opening van de vergadering der Staten-Generaal, te 's Gravenhage, op Maandag den 19den September 1859.

— Bij Koninklijk besluit van 8 September 1859, n°. 50, is de heer Mr. *Æ.* baron *Mackay*, gecommitteerde der Regering bij de Maatschappij van Weldadigheid, bevorderd tot kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw.

— Bij Koninklijk besluit van 10 September 1859, n°. 73, is benoemd tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Capelle, Vrijhoeve, Capelle en Sprang (hoofdplaats Capelle), de heer *I. Buys*, thans ontvanger derzelfde middelen te Wormer.

— Bij Koninklijk besluit van den 1sten September 1859, N°. 50, is aan den gepensioneerden kapitein der infanterie van het leger in Nederlandsch Indië *C. F. J. Kern* verleend de titulaire rang van majoor.

— Z. M. de Koning is gisteren middag van zijne buitenlandsche reis in de residentie teruggekeerd.

— De *Utrechtsche Courant* behelst het volgende:

»Het is bekend, dat een der eerste werkzaamheden van de Staten-Generaal in het nieuwe Zittingjaar is, de behandeling der Staatsbegrooting voor het volgende jaar. De begrooting wordt steeds in de maand Augustus opgemaakt. Dit was ook dit jaar het geval. De afgetreden Minister van Oorlog, de Generaal-Majoor *van Meurs*, was dienvolgens verpligt eene begrooting op te maken, die hij zelfs niet meer bij de Kamers kon verdedigen. Men verzekert, dat zijn ontwerpbegrooting voor oorlog eenigzins hooger was dan de oorspronkelijke van het loopende jaar, en dat hij daarbij is uitgegaan van het beginsel, dat aan de onderofficieren en manschappen van het leger eenigzins meerdere voeding en hooger soldij moesten worden toegekend. Men zegt, dat hij aan elk man dagelijks een ration brood van 75 looden meer geven en hun soldij met 2½ à 3 cent per dag verhoogen wilde. Ook zouden de meerdere kosten, naar men verzekert daaruit voortvloeijen, dat de jagerbataillons van het reg. grenadiers en jagers geheel tot tirailleur-bataillons zijn geformeerd. In hoever nu de opvolger van den Generaal-Majoor *van Meurs*, en het Gouvernement zelf zich met deze denkbeelden en ontwerpen zullen vereenigen, zal blijken bij de aanbieding der Staatsbegrooting voor 1860, die voor het einde der maand aan de Tweede Kamer zal plaats hebben.

— Thans is het regeringsantwoord betreffende de Zuiderspoorwegen aan de sectiën van de Tweede Kamer rondgedeeld. Daaruit blijkt dat de omstandigheden thans toelaten ook de tweede rivierovergang tot stand te brengen. De concessionarissen krijgen daarvoor eene subsidie van 7 millioen gulden. Door middel van de nu geconcedeerde lijnen Arnhem-Nijmegen, Venlo-Nijmegen, Bosch-Tilburg, met aansluiting aan den Rijnspoorweg, zal het noordoostelijk deel van het Rijk met het zuidelijk deel, naar de regering meent, doelmatig verbonden zijn. Het kapitaal wordt thans 48½ millioen. De rentegarantie zal jaarlijks zijn 2,187.000, behalve de bruggen en buitengewone werken, die nu met 8 millioen verhoogd worden. Die lasten kunnen uit de baten welke op het einde van 't jaar beschikbaar zullen zijn, bestreden worden.

Wijders blijkt, dat eerlang een ontwerp zal worden aangeboden, omtrent de doorgraving van Holland op zijn smalst. Omtrent het kanaal door den Hoek van Holland is verschil van gevoelen ontstaan. Deskundigen van de marine oordeelen, dat het doel gemist zal worden. Bovendien heeft de regering gemeend aan Holland op zijn smalst de voorkeur te moeten geven, omdat Rotterdam door den Zuiderspoorweg toevallig bevoordeeld wordt.

— Z. M. heeft dezer dagen eene aanmerkelijke uitbreiding gegeven aan het korps officieren van gezondheid en pharmaceuten bij het leger in Ned. Indië. Die uitbreiding gaat gepaard met verbeterde uitzigten op bevordering, vooral tot de hoogere rangen. Van dezen maatregel zal het gevolg zijn eene verbetering der geneeskundige verzorging bij het Indische leger. Hij zal tevens weldadig werken bij epidemiën onder de inlandsche bevolking en tot verspreiding van nuttige kundigheden.

— Ten gevolge van nasporingen bij het departement van financiën gedaan in het bureau der rebuten, zijn de onlangs vermelde vermiste brieven met geldswaarde, verzonden van Warmond en van Elburg, ontdekt onder de onbekende brieven bij welke gelegenheid tevens is gebleken dat de niet bezorging der brieven is veroorzaakt door onnaauwkeurigheden van de zijde der afzenders in de adressen begaan. De bedoelde brieven zijn van wege gezegd departement aan de inzenders teruggezonden.

— Men vernemt dat de artillerie-troepen, welke nog gekampeerd zijn in de vlakte van Waalsdorp aldaar tot den 20sten dezer zullen verblijven, als wanneer het kamp zal worden opgebroken.

— Thans is door Z. M. bepaald, dat de twee eskadrons van het 4de reg. dragonders, te Leeuwarden in garnizoen, naar 's Hertogenbosch zullen worden verplaatst, zullende het eskadron hetwelk thans in de legerplaats te Zeist gestationneerd is, den 15den dezer naar Utrecht, en dat alle troepen naar hunne respective garnizoenen zullen vertrekken, en het regiment naar zijne nieuwe standplaats 's Hertogenbosch vertrekken.

— De minister van oorlog heeft bij circulaire de chefs der korpsen van het leger gemagtigd, om aan de miliciens van 1855 die zich in het genot van onbepaald verlof bevinden, en verlangen mogten een huwelijk aan te gaan, daartoe vergunning te verleenen, mits zij hunne schuld op het kleeding- en reparatie-fonds aanzuiveren, terwijl zij, die niet in staat zijn daaraan te kunnen voldoen, dit moeten constateren door een bewijs, af te geven door de bevoegde autoriteiten hunner woonplaats.

— Zr. Ms. stoomschip het *Loo*, kommandant luitenant-ter-zee 1ste kl. *J. van Gogh*, liggende ter reede van Texel, is thans door den directeur en kommandant der marine afgemonsterd en zal bij gunstige gelegenheid naar Oost-Indië vertrekken. Met gemelden bodem wordt 12½ millioen zilvergeld naar Oost-Indië overgevoerd.

— Bij beschikking van den Minister voor de zaken van de Roomsch Katholieke eeredienst van 2 Sept. jl., is aan het parochiaal kerkbestuur van de H. Gertrudis te Geertruidenberg magtiging verleend tot het bouwen voor eigen rekening eener nieuwe kerk, op een daarvoor door het gemeentebestuur afgestaan terrein; alsmede tot het afbreken of vervreemden van het tegenwoordig bedehuis.

— Na eene ernstige ongesteldheid van slechts eenige dagen, is dezer dagen te 's Hage overleden de heer *H. J. de Mejier*, referendaris bij het Departement van Koloniën, belast met de controle der Indische bestellingen en remises, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

— Men leest in *le Courrier de Luxembourg*: «Het is naauwelijks eenige weken geleden dat de Luxemburgers met blijdschap den eersten spoortrein begroetten, die den afstand van Thionville naar Luxemburg had afgelegd, daar aldus de spoorweggemeenschap met Frankrijk bleek tot stand te zijn gekomen; thans vernemen wij dat de linie van Arlon naar Luxemburg aanstaanden maandag wordt geopend. Het Groothertogdom staat dus op het punt door zijn spoorweg met België verbonden te worden, en de verbinding van Frankrijk met België, over het Groothertogdom Luxemburg zal alsdan tot stand zijn gebragt. Die verbinding opent een internationalen weg van groot Europeesch belang, die bestemd is een belangrijken invloed uit te oefenen op het Groothertogdom. Te oordeelen naar hetgeen sints een jaar voor het leggen van onze spoorwegen gedaan is, twijfelen wij niet aan de spoedige exploitatie van onze Triersche linie en dan ook weldra van de noordelijke linie. Wij hebben dus het gelukkig tijdperk bereikt, waarin men de toekomst van het Groothertogdom met gerustheid te gemoet kan zien.»

SPOORWEG ANTWERPEN-ROTTERDAM.

Vertrek van Rotterdam 10 u. 15 m.; 3 u.
» » Dordrecht naar Rotterdam 10 u. 40 m.; 3 u. 20 m.
» » Breda naar Antwerpen en Rotterdam 6 u. 50 m.; 12 u. 35 m.; 5 u. 20 m. (het laatste alleen naar Antwerpen en Moerdijk).
» » Antwerpen naar Breda en Rotterdam 7 u. 45 m.; 12 u. 20 m.; 5 u. 25 m. (het laatste alleen naar Breda en Moerdijk).

G R A A N M A R K T.

AMSTERDAM den 12. September

TARWE tot nagenoeg vorige prijzen met iets meer handel: 132 ℔ O. witb. Poolsche *f* 320; 132 ℔ Jar. bonte dito *f* 305; 132 ℔ mindere dito *f* 285; 129 ℔ ger. dito *f* 255; 122 ℔ O. roode Amerik. *f* 248; 129 ℔ O. dito Nassau *f* 270; 160 ℔ Jar. Bovenl. *f* 270; 158, 160 ℔ N. dito *f* 255, *f* 260.

ROGGE met goeden handel; Gedr. iets lager, ongedr. wat hooger: 115, 116, 117, 118 ℔ Petersb. *f* 153, *f* 155, *f* 157, *f* 159; 118 ℔ mindere dito *f* 157; 128 ℔ Pruiss. *f* 188; 126 ℔ dito *f* 184, *f* 185.

GERST en HAVER zonder handel.

BOEKWEIT onveranderd: 118 ℔ Holst. *f* 166; 117 ℔ Rostocker *f* 153.

KOOLZAAD, Rubs *f* 50½.

LIJNZAAD flaauw; 109, 110 ℔ Bombay *f* 320.

RAAP- en LIJNOLIE vast: op 6/w. *f* 35¼; Vlieg. *f* 34; 1 Oct. *f* 33¾ à *f* 34; 1 Nov. *f* 34 à *f* 34¼; 1 Dec. *f* 34¼ à *f* 34½; 1 Mei *f* 35¼ à *f* 35½.

LIJNOLIE: op 6/w. *f* 34½; Vlieg. *f* 33½; 1 Oct. en Nov. *f* 33, 1 Dec. *f* 32½.

HENNEPOLIE op 6/w. *f* 37½.

RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 60 à *f* 64.

LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 9 à *f* 11.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA,

Van den 13. September 1859.

Het Nederl. Mudde Tarwe Nieuwe	van *f* 6,00	tot *f*	8,50.
Het dito dito Oude witte Tarwe	» » 7,00	» »	9,00.
Het dito dito Rogge Nieuwe	» » 5,20	» »	6,40.
Het dito dito Rogge Oude	» » 5,60	» »	6,00.
Het dito dito Boekweit Oude	» » 5,80	» »	5,85.
Het dito dito Boekweit Nieuwe	» » 0,00	» »	0,00.
Een dito pond Boter	» » 0,98	» »	1,00.
Zand-Aardappelen (Vat of Mudde)	» » 1,40	» »	1,70.
Het 1000 Eiken Telhout	» » 4,10	» »	4,25.
Het 1000 Doof Hout		»	2,75.
De kar Spaanders		»	1,60.
De » Struiken		»	1,50.
De 100 Mutsaard	van *f* 3,50	tot *f*	4,00.

239° STAATS-LOTERIJ.

VIJFDE KLASSE.

9° Trekking. N°. 9430, *f* 2000; N°s. 2655, 4465, ieder *f* 1000.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (13 *September*) was de fondsnotering: Ned. 2½ pCt. 64 1/16, 3/4; 3 pCt. 78, 1/8; 4 pCt. 98 5/8, 3/4; Rusland 5 pCt. 102½; dito 1828—29 101 3/4; 4 pCt. 1840 83; 5 pCt. 1854 93½; dito 1855 100, 5/8; Spanje 1 3/4 pCt. 33 1/8, 13/16, 3/8; 3 pCt. Binnenl. 41 3/4, 42 5/8, 41 7/8; Portugezen 3 pCt. te Londen 44¼, 3/4; Oostenrijk Metall. 5 pCt. 51 9/16, 7/8; Zilver Nat. 5 pCt. 55 5/8, 3/4, 55 7/8; Zilver 1849—54 69 3/4, 70¼, 69 3/4; 2½ pCt. 27½, 28¼.

Advertentiën.

*** Heden overleed, tot onze diepe droefheid, onze hartelijk geliefde Moeder en Behuwdmoeder, M. J. VIEWEG Wedᵉ. B. VAN HEES, in den ouderdom van 58 jaren.

Strekkende deze zoowel tot bijzondere als algemeene Kennisgeving.

H. C. SCHAUIKES.

BREDA, H. J. SCHAUIKES — VAN HEES.
den 10. September 1859.

*** Heden overleed ons dierbaar Kindje ALEXANDER in den ouderdom van 7 maanden.

J. P. DE MAN.
BREDA, H. H. DE MAN.
10 September 1859.

Eenige Kennisgeving.

*** Bij vonnis der Arrondissements-Regtbank alhier van heden, is de Heer FRANCISCUS BINKHORST, zich schrijvende FRANCISCUS VAN BINKHORST, particulier, wonende te *'s Princenhage*, op eigen verzoek, ter zake van zwakheid van vermogens, onder Curatele gesteld.

BREDA, den 13. September 1859.

De Officier van Justitie,
VAN SCHAECK.

ONDERWIJS.

De ondergeteekende, Hoofdonderwijzer van den 2den rang en geëxamineerd in de levende talen, berigt belanghebbenden, Ouders en Voogden, dat hij met toestemming van het E. A. Bestuur dezer Gemeente, met 1º. October a. s. eene DAG- en AVOND-SCHOOL zal openen voor GEWOON EN MEER UITGEBREID LAGER ONDERWIJS.

BREDA, W. J. DE GREEFF,
den 12. September 1859.

*** Den 20. *October* 1859, des middags ten 12 ure, zal door het Collegie van Regenten over het Huis van Arrest te *Breda* in dat Gestigt in het openbaar worden AANBESTEED, HET ONDERHOUD DER GEVANGENEN aldaar, gedurende het jaar 1860.

*** In den jare 1859 den 12. Augustus.

Ten verzoeke van JOHANNA PAARDENKAMP, arbeidster, wonende te *Wouw*, huisvrouw van ANTHONIJ JOCHEMS, voor wie zich constitueert en occuperen zal Mr. JACOBUS FRANCISCUS JOSEPHUS DART, Prokureur bij nagenoemde Regtbank, geadmitteerd om ten deze kosteloos te procederen bij vonnis der Arrondissements-Regtbank te *Breda*, de. 5 Julij 1859, waarbij tevens verlof is verleend tot het doen der tegenwoordige dagvaarding,

heb ik JOHANNES SMITS, Arrondissements-Deurwaarder in het Arrondissement *Breda* en bij het Kantongeregt te *Ginneken en Bavel*, wonende te *Ginneken*,

ten eerste maal gedagvaard genoemden ANTHONIJ JOCHEMS, arbeider, laatstelijk gewoond hebbende te *Wouw*, doch thans afwezig, gevolgelijk mijn exploit doende bij aanplakking aan de voorname deur der Vergaderplaats van gemelde Arrondissements-Regtbank te *Breda*, alsmede aan het huis der Gemeente *Wouw*, terwijl ik een tweede afschrift van hetzelve heb overhandigd aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij dezelfde Regtbank, welke het oorspronkelijke met gezien heeft geteekend, en voorts nog bij plaatsing in de *Staats-* en *Bredasche Courant*, als daartoe aangewezene nieuwspapieren,

om na verloop van drie maanden na heden en alzoo op *Dingsdag den* 15. *November* 1859, des voormiddags ten *tien uren*, te verschijnen ter Openbare Teregtzitting der Arrondissements-Regtbank te *Breda*, zitting houdende in het Paleis van Justitie in de Katerstraat aldaar.

Omme

Aangezien de afwezige ANTHONIJ JOCHEMS in de maand Augustus 1852 zijne woonplaats heeft verlaten om te *Zierikzee* te gaan werken, en van daar den 2. October daaraanvolgende naar zijne woonplaats willende terugkeeren, zich heeft begeven aan boord van het schip *de Acht Gebroeders*, toebehoorende aan WILLEM VAN DORT te *Bergen-op-Zoom*, en varende in het beurtveer van daar op *Zierikzee*, en welk schip op de hoogte van *Ouwerkerk* op de *Oosterschelde* is vergaan.

Aangezien de rekwirante belang heeft dat bij vonnis dezer Regtbank worde verklaard, dat er regtsvermoeden van het overlijden van den gedaagde bestaat sedert den 2. October 1852, tot bekoming van het verlof bij Art. 126, Nº. 4, B. W. voorgeschreven.

Aangezien de termijnen bij Art. 525 B. W. en bij de Wet van 9. Julij 1855 voorgeschreven zijn vervuld.

Mitsdien aan gemelde Regtbank hetzij in persoon, hetzij door iemand van zijnentwege van zijn aanwezen te doen blijken, den gedaagde tevens aanzeggende, dat ingeval noch hij gedaagde, noch iemand voor hem op deze dagvaarding mogt opkomen en er alzoo van zijn aanwezen niet mogt blijken, door de rekwirante zal worden geconcludeerd, dat haar daarvan worde verleend akte, en tevens verlof tot het doen eener tweede openbare dagvaarding.

Alles met veroordeeling van den gedaagde in de kosten der proceduur.

De kosten dezes in debet zijn zonder registratie *zeven Gulden zestig Cents.*

Gezien. (Get.) J. SMITS.

BREDA, 12 Augustus 1859.
De Officier van Justitie,
(Get.) J. SPOOR.

Nº. 2289. Geregistreerd in debet te *Breda* den 16. Augustus 1859 in deel 30 fol. 157 verso vak 3, een blad een renvooi. Schuldig voor regt *f* 0,80 met 38 opcenten *f* 1,10ˢ.

Kosteloos. *De Ontvanger*
(Get.) VAN MEURS.
Voor Kopij Conform,
J. F. J. DART,
Prokureur.

*** De plotselijke weersveranderingen die bij ons zoo gewoon zijn veroorzaken veel gevatte koude de grond van bijna alle Rhumatiek die heillooze kwaal welke in ons land zooveel lijders telt en waartegen tot heden zooveel raad en zoo weinig baat bestond. Tijdig aangewend is echter het nu reeds alom zoo gunstig bekende heilmiddel van Absthuhbin de

Anti-rhumatische Watten

een onfeilbaar geneesmiddel tegen de zoo lastige als moeijelijk te verdelgen Rhumatiek.

Ieder die slechts bij zulke weersverandering op zijne hoede is, door terstond de gevoelige plaatsen van zijn ligchaam met deze Watten te beleggen zal zich in de gunstigste uitkomsten verheugen. Geen ander middel dan tot heden bekend geworden is, is zoo proefhoudend; de duizenden die door dit even eenvoudig als goedkoop middel zijn geholpen, het groot aantal getuigschriften van herstelde rhumatiek-lijders, zijn er de beste bewijzen voor. Men lette er slechts op dat men de echte Watten bekome, door ze alleen te koopen in de bekende Depôts, waarvan hieronder eenige zijn opgenoemd, terwijl ieder pakje in blaauw papier is gewikkeld, voorzien van de gebruiksaanwijzing en onderteekend door

A. BREETVELT Az.,
Hoofd-Dépôthouder te Delft.

Verdere Dépôts:

Te Breda, uitsluitend bij M. Sweep,

Mej. S. M. Swinkels, Boxtel.	A. Dekkers, Ravestein.
» De Wed. A. A. Knikknie en Zn., Schijndel.	W. van Asten, Helmond.
	M. Smeur, Bergen-op-Zoom.
» v. Ravensteijn Donkers, 's Bosch.	J. B. Branderhorst, Veen bij Heusden.
» J. H. de Jong, Oosterhout.	L. Loozen, Klundert.
» C. H. van de Knikker, Tilburg.	A. Hornman, Loon-op-Zand.
» De Wed. T. Mennen, Eindhoven.	S. de Heer, Heusden.
» De Wed. W. Kuijpers, Veghel.	J. A. Walter, Grave
» De Wed. v. d. Biggelaar, Rosendaal.	De Erven Witlox, Waalwijk.
	A. Bax, Steenbergen.

En meer bekende Depôts.

DE STAALWIJN

van den Apotheker G. VAN LIPP te Kleef

bekleedt onder de Staalmiddelen eene eerste plaats, vereenigende in zich de *opwekkende* eigenschap van den Wijn met *de versterkende* van het IJzer.

Deze STAALWIJN wordt met het beste gevolg aangewend *in alle Ziekten, die eene verbetering van het bloed en eene versterking van de Zenuwen vereischen, bij Zenuwzwakte met alle daarbij voorkomende Ziekteverschijnselen, bij ziekelijke aandoeningen van het Hoofd en het Ruggemerg, ter bestrijding van zoo vele uit zwakte voortkomende Onderbuikskwalen, en is bijkans onmisbaar in vele ziekten der Kinderen.* Daarbij is de LIPPSCHE STAALWIJN zeer aangenaam van smaak, en uitmuntend geschikt voor een langdurig gebruik, daar zelfs de zwakste Magen denzelven bijzonder goed verdragen kunnen.

De FLAGON met gebruiksaanwijzing kost *f* 1.25, en is te ontbieden door de HOOFDAGENTEN *F. VON WINDHEIM en Cᵒ.*, VERKOOPHUIS te *Amsterdam* en hunne bekende Depôts.

Heeren APOTHEKERS genieten een behoorlijk Rabat.

Amsterdam, Verkoophuis.	Leur, L. van den Berg.
Breda, Wedᵉ. Wiercx Folls.	Oosterhout, Gebr. Driessen.
Bergen-op-Zoom, D. Pouwels.	Rozendaal, M. D. v. Leeuwen.
» P. F. Appelboom, Apoth.	Steenbergen, W. v. d. Kamp
Boxmeer, G. Mulder.	Tilburg, C. H. Domhoff.
Eindhoven, A. Beguin.	Tholen, T. J. Maas.
Helmond, A. H. Martin.	Waalwijk, F. v. d. Klokken.
's Hertogenbosch, F. L. Welsch.	

En in de andere Steden in de bekende Depôts.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.